

виждате, това съжествата, които съж добили отрицателни качества; дори има на земята хора, които съж олицетворение на завистта.

Само слѣдъ като научимъ тия двѣ качества — търпѣнието и благосклонността — ние ще научимъ историята на нашия животъ, ще научимъ защо сме слѣзли на земята. Пакъ ще ви наведа примѣра съ житното зърно, че въ свѣта нѣма отъ всички сегашни плодове по-примѣрно отъ житното зърно: ако искате да изучите процеса на търпѣнието, вижте търпѣнието на житното зърно. Безъ търпѣние ще имате разочарование. Много хора нѣма да ви повѣрватъ. Ще кажете: „Мене не ме слѣдватъ хората“. Защо ще ви слѣдватъ: хората не съж родени въсъ да слѣдватъ? Ще слушатъ вашето учение, но да ви слѣдватъ — никога. Питате често: „На кого сте послѣдователъ?“; на хората, наистина, може да бѫдете послѣдователи, но понѣкога може да бѫдете излѣгани, когато, ако бѫдете послѣдователи само на Бога, нѣма да бѫдете никога излѣгани. Единъ е пѫтътъ, и Иисусъ Христосъ го казва: „Азъ съмъ пѫтътъ“. Ако не те слѣдватъ хората, ще рече, ти не си въ пѫтя. Може да каже нѣкой: „Азъ не вѣрвамъ“ и да тръгне по другъ пѫтъ; но единъ денъ безъ друго ще се убѣди, че този е пѫтътъ; животътъ ще му го каже, защото той е единъ великъ изпитъ. Ама ще кажете: „Убѣди ме, че тогава“. „Не искамъ да те убѣждавамъ. Азъ ти казвамъ, че този хлѣбъ, който ти давамъ, той ще те нахрани“. — „Ама каки ми отъ какви елементи е съставенъ, съ каква вода е замѣсенъ?“ — Нѣмамъ врѣме. Ще вземешъ ли хлѣба да ядешъ?“ — „Не искамъ“. Турямъ го въ торбата и замина-